

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Nadejda Toma, Petru Moraru, a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocații Iachimciuc Alexandru și Gorencu Cornelia în numele inculpatului Carabadjac Ivan prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Basarabeasca din 24 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Carabadjac Ivan XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 13.07.2015 – 24.11.2015 (prima instanță);*
- 2. 21.12.2015 – 01.02.2016 (instanța de apel);*
- 3. 01.02.2017 – 23.05.2017 (instanța de recurs).*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Basarabeasca din 24 noiembrie 2015, Carabadjac Ivan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale și în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă, în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 14000 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Carabadjac Ivan, în perioada de timp 02.09.2014-04.09.2014, data exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, înțelegând caracterul prejudiciabil al

acțiunilor sale, cunoscând cu certitudine despre lipsa proprietarilor, a pătruns în domiciliul cet. Socolova Natalia, amplasat pe str. Matrosov 18/1 din or. Basarabeasca, de unde în mod tainic a sustras un ciclomotor de model „Honda” de culoare neagră cu costul 7000 lei, un motoferestrău de model „Husqvarna” de culoare roșie cu costul 4000 lei și un laptop de model „Asus” de culoare argintie, cu costul 4500 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în suma totală de 15500 lei.

Tot el, în perioada anului 2014, data exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, făcând rost și dispunând de formularul „Talon”, eliberat de către autoritățile competente ale Ucrainei, a înscris în acesta manuscrise chirilice și cifre, completându-l pe numele „Сергей Владимирович Корпенко”, după care s-a folosit de acesta ca document oficial de proveniență a ciclomotorului ce aparține cet. Socolova Natalia, care îi confirmă dreptul de folosință și proprietate, în așa mod confecționând și folosind un document oficial fals, care acordă drepturi.

La data de 19.05.2015, în urma petrecerii percheziției autorizate la domiciliul lui Carabadjac Ivan XXX, în depozitul apartamentului a fost depistat și ridicat un pachet transparent, în care se păstra masă vegetală uscată, asemănătoare după miros și culoare cu cânepă și un pahar de unică folosință cu semințe asemănătoare plantei de cânepă, în garajul apartamentului a fost depistat și ridicat un pachet transparent în care se păstra masă vegetală, asemănătoare după miros și conținut cu cânepă, substanțe care le păstra ilegal, fără scop de înstrăinare, iar în curtea apartamentului a fost depistată o seră confecționată artizanal, unde erau 9 pahare de unică folosință în care creșteau plante asemănătoare cu cânepa, pe care le-a semănat și cultivat ilegal, fără scop de înstrăinare. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2968 din 08.06.2015, masa vegetală uscată și mărunțită, cât și masa vegetală grosier mărunțită de culoare verde reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice, cu masa totală 12,84 grame, plantele în stare verde de vegetație în număr de 9, reprezintă plante de cânepă, care conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțele narcotice, care potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cu modificările ulterioare, constituie substanțe narcotice în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea condamnării sale în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care el să fie achitat în această parte.

În motivarea cerințelor sale inculpatul a indicat că probe directe sau indirecte privind săvârșirea de către el a furtului, în afară de declarațiile părții vătămate, nu sunt. El nu a negat faptul depistării de către organul de urmărire penală în curtea imobilului său a ciclomotorului de model „Honda”, care mai târziu s-a dovedit că aparține părții vătămate, însă a negat implicarea sa în comiterea infracțiunii date, adică în sustragerea bunurilor ei, deoarece nu a comis infracțiunea dată. Tot el a indicat că ciclomotorul de model „Honda”

a fost procurat în toamna anului 2014 de la o persoană necunoscută. În formularul „Talon” conștient și ilegal a înscris date false, deoarece dorea liber să circule cu el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, pronunțată integral la 29 februarie 2016, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că motivele invocate de inculpat, ce vizează temeinicia și legalitatea sentinței sub aspectul nevinovăției inculpatului în comiterea furtului de la partea vătămată Socolova Natalia, nu erau argumentate. Din conținutul apelului nu se întvedea vreun motiv de natură juridică, capabil să influențeze soluția procesului penal, deoarece nu se referea la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, ce ar impune necesitatea achitării inculpatului.

Apelantul și-a întemeiat cerințele cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, dar după cum rezulta din conținutul sentinței, prima instanță s-a ocupat în mod judicios cu această activitate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, uzând de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale, deduse din totalitatea probelor administrate, și-a format propria convigere în ceea ce ține de starea de fapt și de drept, similară cu cea constatată de prima instanță cu privire la existența infracțiunii, vinovăția inculpatului și calificarea faptei reținute. În atare situație, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță, privind incriminarea inculpatului a comiterii infracțiunii concorda cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevante în cuprinsul sentinței.

În contextul analizei juridice a probelor cercetate, s-a indicat că nu exista temei pentru a le da o nouă apreciere, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare a lui Carabadjac Ivan, pe episodul furtului de la Socolova Natalia.

Contrar invocării inculpatului, instanța de apel a constatat că vina lui rezulta din declarațiile părții vătămate Socolova Natalia potrivit căroră, la rugămintea inculpatului i-a permis să ia ciclomotorul de nenumărate ori pentru a-și soluționa întrebările personale, inculpatul știind locul aflării ciclomotorului, cât și locul aflării cheilor de la garaj. Privind declarațiile părții vătămate Socolova Natalia, instanța de apel a indicat că nu avea temei de a le aprecia critic, după cum solicita apelantul, deoarece aceasta a depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, nefiind stabilite careva împrejurări ce ar determina instanța să dea apreciere critică depozițiilor părții vătămate, de vreme ce nu au fost stabilite careva relații ostile între aceștia.

Mai mult ca atât, s-a indicat că veridicitatea declarațiilor părții vătămate rezulta și din materialele cauzei, potrivit căroră în procesul comiterii furtului din domiciliul părții vătămate Socolova Natalia nu au fost deteriorate ușa de la intrare în garaj, nici geamurile, iar lacătul de la ușa garajului a fost descuiat cu cheia sa, cheile ulterior fiind la locul lor,

circumstanțe confirmate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului și raportul de expertiză judiciară nr. 4972 din 16.09.2014.

Cu referire la declarațiile martorului Carabadjac Valentina, instanța de apel a menționat că nu puteau fi reținute în vederea conturării nevinovăției inculpatului, de vreme ce martorul indicat este soția inculpatului, urmărind scopul ușurării situației soțului său.

Afirmațiile inculpatului, precum că învinuirea înaintată nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate în instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat, nu au fost reținute, de vreme ce prima instanță, cercetând și verificând toate probele administrate în cauză, apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că acestea dovedeau vinovăția lui Carabadjac Ivan în săvârșirea furtului.

În acest context, s-a indicat asupra lipsei temeiului pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel în acest sens fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a reținut că sentința cuprindea elementele definiției condamnării, prevăzute de articolul 394 alin. (2) Cod de procedură penală, soluție pe care instanța de apel și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu se mai impunea.

În acest sens, s-a remarcat că elementele legate de fapta comisă și de persoana inculpatului au fost pe deplin valorificate în procesul de individualizare a pedepsei penale stabilite, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunilor comise, că infracțiunile imputate inculpatului sunt: una - mai puțin gravă și două ușoare, toate fiind comise cu intenție, personalitatea celui vinovat, care anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina parțial, are la întreținere 3 copii minori, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu este angajat în câmpul muncii, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Aspectele expuse, în opinia instanței de apel, justificau aplicarea pedepsei non-privative de libertate sub formă de amendă și contrar solicitării inculpatului, nu se impunea reconsiderarea pedepsei aplicate sub aspectul modificării categoriei acesteia, de vreme ce pedeapsa penală așa cum a fost individualizată de către instanța de fond era aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul său în contextul prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, depus la 30 martie 2017 (prin poștă) și care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale recurentul indică că instanța de apel neîntemeiat a judecat apelul declarat de către inculpat în absența acestuia, or motivul neprezentării sale a rezidat în reținerea și arestarea preventivă ulterioară a sa, și nu refuzul de a se prezenta în ședința de judecată.

La fel, s-a mai invocat și faptul discernământului diminuat al inculpatului, cu transfugii de iresponsabilitate, în acest caz fiind relevantă elucidarea aspectului în cauză prin prisma necesității de a înceta procesul penal, pe motiv de eventuala iresponsabilitate a acestuia.

5.1. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar și de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, la 11 martie 2017, care întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora, în partea condamnării în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și achitarea în această parte și cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în partea condamnării inculpatului în baza art. 217 alin. (2), 361 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale avocatul invocă următoarele:

- instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat și în coroborare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității. Nu au fost apreciate corect declarațiile părții vătămate și a martorilor pe cauză;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, inclusiv nu s-a expus asupra faptului că în cauză nu a fost administrată nici o probă care ar indica direct la comiterea furtului de către inculpat, precum și nu s-a expus asupra celorlalte bunuri sustrase de la partea vătămată și care au fost indicate în sentință, în acest fel hotărârile de condamnare bazându-se doar pe presupuneri;

- cât privește soluția de individualizare a pedepsei, se indică oportunitatea stabilirii pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, având în vedere faptul că inculpatul a comis două infracțiuni ușoare, este căsătorit și are la întreținere trei copii minori, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, nu este angajat în câmpul muncii, iar prejudiciul material lipsește în cauză.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru necesitatea admiterii recursurilor ordinare declarate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Procurorul menționează că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 01.02.2016 (f.d. 70, vol. II), instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, deoarece acesta a fost legal citat. Totodată, avocatul inculpatului a comunicat că nu are încheiat un contract cu clientul său, pentru a-i reprezenta interesele în instanța de apel, acesta având calitate de bănuț într-un alt dosar penal.

În circumstanțele respective, procurorul consideră că instanța de apel în mod pripit a decis să examineze cauza în lipsa inculpatului și a pronunțat o soluție care i-a lezat dreptul la un proces echitabil, sub aspectul lipșirii ultimului de dreptul de a participa la judecarea apelului său și de a se pronunța asupra acestuia fie personal, fie prin intermediul apărătorului ales. Această încălcare procedurală se identifică cu temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial sau total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul a recepționat citația pentru ședința de judecată în apel, planificată pentru data de 01.02.2016, pe care a semnat-o (f.d. 61, vol. II).

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în apel, în cadrul ședinței din 01.02.2016, după audierea participanților, instanța de apel a dispus începerea examinării cauzei în lipsa inculpatului, menționând că este legal citat (f.d. 71, vol. II).

Cu referire la acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit prevederilor art. 321 alin. (1) Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol.*

La rândul său, alin. (2) al aceluiași articol stabilește situațiile când poate avea loc judecarea cauzei în lipsa inculpatului:

- 1) când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță;
- 2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui;
- 3) examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.

Totodată, alin. (4) al aceluiași articol stabilește că *în caz de neprezentare a inculpatului în instanță, judecarea cauzei se amână, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2).*

Raportând conținutul normelor menționate la materialele cauzei și soluția adoptată de către instanța de apel în partea supusă criticii în recursul declarat de avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatului, Colegiul penal lărgit consideră că dispunerea examinării cauzei în lipsa ultimului, de către instanța de apel, era una pripită.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că la materialele cauzei este prezentă o cerere din partea avocatului Zaharciuc Vladimir (care i-a reprezentat interesele inculpatului în prima instanță), prin care a informat instanța de apel asupra faptului că între el și inculpat nu a fost prelungit contractul de asistență juridică, fiind în imposibilitate de a reprezenta interesele ultimului în instanța de apel (f.d. 66, vol. II).

Prin aceeași cerere, se constată că avocatul a informat instanța de apel asupra faptului că, din spusele soției inculpatului, ultimul lipsește la domiciliu, fiind cercetat penal și în stare de arest, urmărirea penală fiind exercitată de către una dintre procuraturile de sector din mun. Chișinău.

În contextul celor expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel, necătând la faptul că a fost informată asupra imposibilității inculpatului de a se prezenta în ședința de judecată, din motive pe care Colegiul penal le apreciază ca independente de voința inculpatului, a dispus examinarea cauzei în lipsa ultimului.

Colegiul penal constată că avocatul Iachimciuc Alexandru, care a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, a anexat la cererea sa copia autenticată a încheierii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 09.11.2016, prin care în privința lui Carabadjac Ivan a fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv, pe un termen de **30 de zile**, cu calcularea termenului deținerii din momentul reținerii ultimului – **07.01.2016**.

În contextul respectiv, Colegiul penal lărgit constată că **inculpatul Carabadjac Ivan se afla în arest preventiv la momentul examinării prezentei cauze în apel, în ședința de judecată din 01.02.2016**, astfel fiind în imposibilitate de a se prezenta la ședința de judecată respectivă și de a înștiința instanța de apel asupra acestei imposibilități. Statuând asupra celor expuse, Colegiul penal lărgit constată că circumstanțele descrise în cererea avocatului Zaharciuc Vladimir, anterior menționată, și-au găsit confirmare.

Coroborând aceste circumstanțe cu prevederile art. 321 Cod de procedură penală și raportând situația respectivă la judecarea apelului declarat de inculpat în lipsa acestuia, Colegiul penal lărgit constată că temeiul pentru recurs, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală și invocat de avocatul Iachimciuc Alexandru, și-a găsit confirmare.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului.

Colegiul penal lărgit constată că recurentul și-a motivat solicitarea de achitare a inculpatului de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în baza temeiurilor pentru recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și anume că ***hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.***

În legătură cu solicitarea recurentului în partea dată, Colegiul penal reiterează că critica aprecierii probelor de către instanța de apel, invocată în recursul ordinar declarat, este inadmisibilă la etapele de examinare a admisibilității/judecare a recursului ordinar. În acest context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel nefiind un temei pentru recurs. În acest sens, este necesar de a reitera că, potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor

prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În sensul celor expuse, Colegiul penal consideră că temeiurile invocate de recurent, și anume cele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, derivă din problema aprecierii probelor. Totuși, în virtutea faptului că temeiul pentru recurs invocat de celălalt recurent și-a găsit confirmare, eroarea de drept fiind pasibilă de a fi corectată doar de către instanța de apel, Colegiul penal va admite în principiu criticile privind aprecierea probelor, asupra cărora instanța de apel urmează să se expună cu ocazia rejudecării cauzei, or ea este abilitată prin lege de a judeca fondul cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

O abordare identică Colegiul penal lărgit va exprima și asupra celui alt temei pentru recurs invocat în cerere, și anume cel prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în susținerea criticilor privind asprimea pedepselor stabilite inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 217 alin. (2), 361 alin. (1) Cod penal. La fel ca și în cazul anterior expus, instanța de apel urmează să se expună asupra criticilor în partea respectivă, la rejudecarea cauzei.

Din considerentul că temeiul pentru recurs, invocat de avocatul Iachimciuc Alexandru în recursul declarat în numele inculpatului, și-a găsit confirmare, eroarea comisă fiind pasibilă de a fi corectată doar de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra necesității admiterii recursurilor ordinare declarate în cauză, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a hotărârii adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să se conformeze cu strictețe prevederilor de la art. 321 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să aprecieze toate probele în mod separat și ulterior în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, inclusiv asupra celor invocate în recursurile ordinare și, în dependență de situația constatată, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Iachimciuc Alexandru și Gorencu Cornelia în numele inculpatului Carabadjac Ivan, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Carabadjac Ivan XXX* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 22 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Nadejda Toma

Petru Moraru